

Sygn. akt II K 860/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Domurad- Wilkowska

Protokolant: Paulina Demkowska

przy udziale Prokuratora: Sławomira Fronczaka

po rozpoznaniu w dniu 02 lutego 2016 roku w Ciechanowie

sprawy:

1. **K. K. (1)**, urodzonego dnia (...) w C., syna J. i B. z domu K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 sierpnia 2015r. w M. R. gm. C. działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) oraz inną ustaloną osobą, zabrali w celu przywłaszczenia metalowe elementy dwóch wózków konnych, brony konne, kowadło, metalowy tregiel i kultywator konny o łącznej wartości nie mniejszej niż 1200 zł na szkodę E. R. (1),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

II. pod koniec lipca 2015r. w M. R. gm. C. zabrał w celu przywłaszczenia deski o różnej długości w ilości około 90 sztuk i wartości nie mniejszej niż 900 zł na szkodę A. F.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

III. w dniu 30 sierpnia 2015r. w M. W. gm. C. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci haszyszu o wadze 4113,4 grama i marihuany o wadze 2681,1 grama,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r.

2. **P. Z. (1)**, urodzonego dnia (...) w C., syna W. i W. z domu M.

oskarżonego o to, że:

dniu 29 sierpnia 2015r. w M. R. gm. C. działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) oraz inną ustaloną osobą, zabrali w celu przywłaszczenia metalowe elementy dwóch wózków konnych, brony konne, kowadło, metalowy tregiel i kultywator konny o łącznej wartości nie mniejszej niż 1200 zł na szkodę E. R. (1),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

ORZEKA:

1. oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
3. oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r., nr 124 ze zm.) i za to na podstawie art. 62 ust 2 w/w ustawy skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego K. K. (1) w pkt 1, 2 i 3 wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
5. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r., nr 124 ze zm.) orzeka przepadek i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci żywicy konopi (haszyszu) o wadze 1001,02g, 1018,54g, 1009,55g, 1012,47g, zarejestrowanych pod nr Drz 565/15 oraz suszu roślinnego (marihuany) o wadze 984,35g, 970,97g i 498,65g zarejestrowanych pod nr Drz 566/15, przechowywanych w magazynie narkotyków Wydziału Kryminalnego Komendy Wojewódzkiej Policji z siedzibą w R.;
6. oskarżonego **P. Z. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;
7. obciąża oskarżonego K. K. (1) opłatą w wysokości 400 (czterysta) zł oraz pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 643,89 zł (sześćset czterdzieści trzy złote osiemdziesiąt dziewięć groszy);
8. obciąża oskarżonego P. Z. (1) opłatą w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) zł oraz pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 65 (sześćdziesiąt pięć) zł.

Sygn. akt II K 860/15

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części wyroku odnoszącej się do oskarżonego **K. K. (1)**.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (1) to była żona K. K. (1) oraz obecna konkubina. Obydwoje znają się z domu dziecka. P. Z. (1) to także kolega A. K. i K. K. z domu dziecka. A. K. prowadzi firmę budowlaną, która zajmuje się m.in. budowaniem domów na sprzedaż. Na posesji należącej do A. K. (1) w miejscowości M. prowadzona jest budowa jednego z takich domów. W lato 2015r. na posesji znajdowały się dwa garaże blaszane i dom w stanie surowym. Przy budowie domu pracował K. K. i P. Z.. A. K. sporadycznie pojawiała się na terenie posesji. Budowę zajmował się K. K., on miał dostęp do wszystkich pomieszczeń.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. K. k. 54-57,82-84,129-132,140-142, 167-169, wyjaśnienia oskarżonego P. Z. k. 68-69,102-104,159-161,170-171, zeznania A. K. (1) k. 19-20 zbioru C)

W miejscowości M. (...) znajduje się niezamieszkały dom murowany oraz budynki gospodarcze. Posesja należała do rodziców A. F.. Na terenie tej posesji w budynkach gospodarczych znajdowały się heblowane deski o różnej długości. Pod koniec lipca 2015r. K. K. (1) udał się na teren w/w posesji w M. R. skąd zabrał około 90 sztuk desek heblowanych różnej długości i wartości nie mniejszej niż 900 złotych. Deski te należały do A. F. i były wcześniej wykorzystywane

do budowy jej domu. K. K. (1) przewiózł deski na teren posesji w M. W. należącej do A. K. i częściowo wykorzystał je do budowy znajdującego się tam domu.

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. K. k. 54-57,82-84,129-132,140-142, 167-169, zeznania świadka A. F. k. 13-16,27-29,30-31,33-34 zbioru C)

W dniu 29 sierpnia 2015r. około godz. 6.00 K. K. (1) razem z

P. Z. (1) i K. N. (1) pojechali samochodem marki M. o nr rej. (...) pożyczonym od męża J. S. (1) z dopiętą przyczepką należącą do firmy (...), na posesję w M. R. 35. Chcieli ukradnąć złom znajdujący się na tej posesji. Załadowali na przyczepkę znajdującą się na terenie posesji metalowe elementy w postaci dwóch wózków konnych, brony konne, kowadło, metalowy tregiel i kultywator konny, wszystko o łącznej wartości 1200 złotych. Przedmioty te należały do E. R. (1) – bratowej A. F.. Mężczyźni wyjechali z terenu posesji z załadowaną w/w przedmiotami przyczepką. Jechali w kierunku miejscowości M. aby rozładować przedmioty na posesji A. K. i wrócić ponownie po kolejny złom. Po drodze około godz. 6.45 minął ich jadący samochodem P. R. (1), sąsiad, mieszkający niedaleko posesji nr (...) w M. R.. Zauważył metalowe sprzęty znajdujące się na przyczepce, a potem zauważył świeże ślady kół prowadzące od posesji należącej do E. R. i jej rodziny. Zadzwoił więc do E. R. (1) i poinformował, że ktoś kradnie złom z jej posesji. E. R. (1) przyjechała po około godzinie na posesję i wraz z P. R. (1) zauważyli przyczepkę stojącą przed bramą wjazdową do posesji. Usłyszeli też męskie głosy dobiegające z terenu posesji. Polem przeszli koło stodoły i zauważyli stojący przed drzwiami otwartymi na szeroko samochód marki M.. E. R. (1) zadzwoniła na Policję. Po chwili przyjechali na miejsce funkcjonariusze, którzy zatrzymali na terenie posesji K. K. (1), P. Z. (1) i K. N. (1).

(dowód – wyjaśnienia oskarżonego K. K. k. 54-57,82-84,129-132,140-142, 167-169, wyjaśnienia oskarżonego P. Z. k. 68-69,102-104,159-161,170-171, wyjaśnienia K. N. k. 75, 145-147, zeznania świadków E. R. (1).1-3,25-26,35-36 zbioru C, P. R. (1).6-8 zbioru C, protokół zatrzymania osoby k. 43,44,45)

W trakcie przeszukania posesji w M. W. należącej do A. K. (1) ujawniono metalowe przedmioty skradzione z posesji w M. R. nr 35 na szkodę E. R. (1), deski w ilości 61 sztuk skradzione z terenu tej samej posesji na szkodę A. F., a także w garażach blaszanych ujawniono 21 worków z krajanką tytoniową oraz worki foliowe z zawartością haszyszu o wadze 4113,4 grama oraz marihuany o wadze 2681,1 grama. Nadto A. F. rozpoznała jako swoje także deski zamontowane już na elewacji domu na tej posesji.

(dowód – protokół oględzin miejsca k. 17-18, protokół przeszukania k. 26-33, protokół oględzin rzeczy 38-42, protokół użycia testera narkotykowego k. 34-37, opinia biegłego z zakresu badań chemicznych k. 151-154, protokół oględzin rzeczy k. 90-93, zeznania świadków A. F. k. 13-16,27-29,30-31,33-34 zbioru C, E. R. (1) k.1-3,25-26,35-36 zbioru C, A. K. (1) k. 19-20 zbioru C)

K. K. (1) i P. Z. (1) zwrócili E. R. (1) kwotę 1000 złotych oraz A. F. kwotę 1500 złotych tytułem naprawienia wyrządzonych szkód.

(dowód – oświadczenie k. 16,17 zbioru D, zeznania świadków A. F. k. 13-16,27-29,30-31,33-34 zbioru C, E. R. (1) k.1-3,25-26,35-36 zbioru C, A. K. (1) k. 19-20 zbioru C, wyjaśnienia oskarżonego K. K. k. 54-57,82-84,129-132,140-142, 167-169, wyjaśnienia oskarżonego P. Z. k. 68-69,102-104,159-161,170-171)

Oskarżony **K. K. (1)** ma(...) lata, posiada wykształcenie podstawowe, jest malarzem. Oskarżony jest rozwiedziony. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko w wieku 10 lat oraz konkubinę. Oskarżony pracuje jako monter z wynagrodzeniem około 2500 złotych miesięcznie. Oskarżony nie posiada żadnego majątku. Oskarżony był uprzednio karany. Oskarżony nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. (protokół przesłuchania podejrzanego k. 54-57, karta karna k. 112-113)

Oskarżony **K. K. (1)** w postępowaniu przygotowawczym będąc przesłuchiwanym po raz pierwszy przyznał się do popełnienia zarzucanych mu ówczesnie czynów, czyli kradzieży na szkodę E. R. (1) oraz posiadania znacznej ilości środków odurzających w postaci haszyszu i marihuany. Odmówił składania wyjaśnień w sprawie, podając jedynie, że złom został skradziony w dniu 29 sierpnia 2015r., a wcześniej, około 2 -3 miesięcy, zabrał też z terenu tej samej posesji

deski i wykorzystał w budowanym przez siebie domu na podbitkę. Ponadto podał, że narkotyki i tytoń znalezione na posesji w M. stanowią jego własność, a posesja należy do jego konkubiny A. K. (1). Oskarżony wyjaśnił, że narkotyki ma od kilku miesięcy ale nie ujawni skąd. Dodał, że nie handlował tymi narkotykami. Znaleziona elektronarzędzia zaś stanowią jego własność i posiada na nie dokumenty. (k. 54-57)

Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony K. K. także przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień w sprawie oraz odpowiedzi na pytania. (k. 82-84).

Będąc przesłuchanym po raz trzeci oskarżony K. K. złożył wyjaśnienia w sprawie podając, że u niego na posesji znajdował się także kultywator konny skradziony z posesji w M. R., który nie został zabrany podczas przeszukania, ale oskarżony razem z P. Z. odwiózł go właścicielce na posesję. Ponadto dodał, że z posesji w miejscowości M. wziął i wykorzystał przy budowie swojego domu deski różnej długości. Wyjaśnił, że zabrał wszystkie deski z tej posesji, które były w stodole. Nie zabrał płyt wiórowych. Wskazał, że złom z tej posesji zabrali w dniu kiedy zostali zatrzymani przez Policję. Deski zabrał natomiast pod koniec lipca 2015r. Wziął je sam. (k. 129-132).

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony K. K. przyznał się do popełnienia wszystkich trzech zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień w sprawie. (k. 140-142).

Przesłuchiwany po raz kolejny oskarżony K. K. złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze w sprawie w następującym wymiarze: za czyn I kara 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn II kara 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn III kara 2 lat pozbawienia wolności oraz przepadek dowodów rzeczowych w postaci narkotyków oraz orzeczenie kary łącznej w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz zasądzenie kosztów postępowania. (k. 167-169)

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu, wyjaśnienia złożone przez oskarżonego K. K. (1) zasługują na uwzględnienie. Znajdują one bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie w postaci zeznań świadków, wyjaśnień współoskarżonego, ale także w rzeczowych dowodach zgromadzonych w sprawie, w tym opinii biegłego z zakresu badań chemicznych.

Odnosząc się do osobowych źródeł dowodowych Sąd dał wiarę zeznaniom E. R. (1) (k.1-3,25-26,35-36 zbioru C), A. F. (k.13-16,27-29,33-34 zbioru C), P. R. (1) (k.6-8 zbioru C) w całości.

E. R. (1)(k. 1-3,25-26, 35-36 zbioru C) zeznała, że w miejscowości M. znajduje się posesja po rodzicach jej męża, na której stoi dom murowany i budynki gospodarcze. Dom był wynajmowany rodzinie B., ale wyjechali oni do W. do pracy. W dniu 29 sierpnia 2015r. około godz. 6.55 świadek została poinformowana telefonicznie przez sąsiada P. R. (1), że z terenu jej posesji wyjechał samochód M. lub H. (...) z przyczepką załadowaną złomem. Świadek przyjechała na miejsce około godz. 7.55, zadzwoniła do P. R. i razem na wjeździe do jej posesji zobaczyli stojącą przyczepkę. Usłyszeli z głębi posesji głosy a potem zobaczyli samochód stojący za oborą. Świadek zadzwoniła na Policję. Policjanci zatrzymali na posesji łącznie trzech mężczyzn. Świadek ich nie знаła. Świadek podała, że zostały skradzione na jej szkodę elementy dwóch wózków konnych, brony konne, kowadło i metalowy tregiel o łącznej wartości 1000 złotych. Zeznając po raz kolejny podała, że został jej skradziony także kultywator konny, zaś łączna wartość strat wynosi 1200 złotych. Zeznała, że nie odzyskała bron konnych, metalowego tregla i kultywatora. Podczas kolejnego przesłuchania świadek podała, że oskarżeni K. K. i P. Z. przeprosili ją i zapłacili 1000 złotych jako naprawienie szkody wobec czego pojednała się z nimi i mimo że określiła wartość szkody na 1200 złotych nie żądała od nich więcej pieniędzy.

Świadek **P. R. (1)** podał, że przejeżdżając w pobliżu posesji E. R. (1) w dniu 29 sierpnia 2015r. około godz. 06.45 rano minął się z samochodem M. koloru jasnego, który ciągnął przyczepkę, a na niej miał załadowane metalowe elementy w tym charakterystyczne stalowe felgi od wozu. Gdy świadek dojechał do drogi gruntowej prowadzącej do posesji E. R. zauważył tam świeże ślady kół. Skontaktował się telefonicznie z E. R. i powiedział jej, że ktoś wywozi złom z jej posesji. Po około godzinie E. R. przyjechała na swoją posesję i razem ze świadkiem stwierdzili, że przed bramą wjazdową na

podwórko stała przyczepka, a ze stodoły dobiegały męskie głosy. Świadek wraz z E. R. polem udali się na tył stodoły gdzie zobaczyli stojący samochód marki M. i otwarte wierzaje do stodoły. Wycofali się a E. R. zadzwoniła na Policję. Po chwili na miejsce przyjechali funkcjonariusze i zatrzymali trzech mężczyzn. (k. 6-8 zbioru C)

Świadek **A. F.** (k. 13-16,27-29,30-31,33-34 zbioru C) podała, że w dniu 30 sierpnia 2015r. wraz z bratową E. R. (1) przyjechała do miejscowości M.. Bratowa miała odebrać złom, który został skradziony z jej posesji. Gdy bratowa rozpoznawała złom to świadek ujawniła na terenie tej posesji swoje deski pochodzące z tej samej posesji co złom, czyli posesji po rodzicach E. R.. Świadek podała, że deski te zostały skradzione około miesiąc wcześniej. Leżały wewnątrz domu, były to deski heblowane. Jako swoje świadek rozpoznała też deski zamontowane na elewacji domu. Wartość skradzionych desek świadek wskazała na kwotę 600 złotych. Zeznając po raz kolejny świadek dokładanie określiła liczbę, długość i wartość skradzionych jej desek. Wskazała, że część z nich znajdowała się w stodole. Wartość skradzionych desek skradzionych na jej szkodę a odnalezionych na posesji A. K. (1) wskazała na kwotę 900 złotych. Przy czym deski za kwotę 200 złotych świadek odzyskała, a pozostałe zostały już zużyte na tej budowie. Świadek wskazała, że ze stodoły zginęły jej także płyty wiórowe, ale nie widziała ich na posesji gdzie ujawniono deski. Ze stodoły skradziono jej także pielacz do truskawek o wadze około 20 kg. Tego też nie widziała na posesji A. K.. Świadek podała, że nie wie czy płyty wiórowe i pielacz zostały skradzione przez te same osoby co deski. Zeznając po raz kolejny świadek wskazała, że płyty wiórowe i pielacz odnalazła w oborze. Nadto świadek dodała, że oskarżony K. K. przeprosił ją i tytułem zadośćuczynienia zapłacił jej kwotę 1500 złotych dlatego nie ma wobec niego żadnych roszczeń finansowych.

W ocenie Sądu w/w zeznania świadków zasługują na nadanie im waloru wiarygodności. Świadkowie zeznali spójnie, logicznie, kategorycznie i konsekwentnie. Ich zeznania są ze sobą całkowicie zbieżne, wzajemnie się uzupełniają, tworząc konsekwentną i jednolitą całość. Nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w depozycjach samego oskarżonego K. K., jak też P. Z. oraz w dowodach z dokumentów. Wobec tak konsekwentnych, identycznych w treści i obszernych zeznań świadków, Sąd nie znalazł żadnych podstaw ku temu aby odmówić im wiary.

Świadek **A. K. (1)** - była żona i obecnie konkubina oskarżonego podała, że posesja w M. W. jest jej własnością i prowadzona jest tam budowa domu przez oskarżonego i jego kolegów. Świadek podała, że na posesji znajdują się dwa garaże blaszane i dom w surowym stanie. Wszystkim zajmuje się oskarżony, ma do wszystkie do dostęp, zaś świadek bywa tam sporadycznie. Po zatrzymaniu oskarżonego świadek wraz z policjantami udała się na teren posesji i w garażach znaleźli narkotyki i worki z tytoniem. Świadek wskazała, że nie miała pojęcia o tych narkotykach. Nadto świadek wskazała, że oskarżony kupował deski potrzebne na budowę w tartaku w S.. Świadek zeznała także na okoliczność prowadzonej przez siebie firmy budowlanej. Podała, że przyczepka stanowi własność firmy. (k. 19-20 zbioru C)

Świadek **J. S. (1)** zeznała na okoliczność pożyczania samochodu marki M. o nr rej. (...) należącego do jej męża - K. K. (1). (k. 10-11 zbioru C)

Sąd podzielił zeznania w/w świadków albowiem także znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. J. S. potwierdziła fakt pożyczania samochodu oskarżonemu, a A. K. zeznała na okoliczność prowadzenia firmy budowlanej, czynności wykonywanych przez oskarżonego, a także stanu budowy i budynków w M. W.. Treść jej zeznań koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego K. K.. Oskarżony podawał także w swoich depozycjach, iż jego konkubina nie wiedziała o przechowywanych na terenie posesji narkotykach bo bywała tam sporadycznie. Sąd nie znalazł podstaw aby zeznaniom tym odmówić wiary i uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Sąd podzielił także zeznania świadka **A. A.** – konkubiny K. N. (1), jednakże dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie i winy oskarżonych miały znaczenie drugorzędne. (k. 22-23 zbioru C)

Sąd nadał przymiot wiarygodności także wyjaśnieniom drugiego z oskarżonych **P. Z. (1)**. Oskarżony będąc przesłuchiwany w sprawie w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że na działce w M. był w dniu 29 sierpnia 2015r. dwa razy. Pojechali tam we trzech z K. K. i trzecim nieznanym mu mężczyzną samochodem z pożyczoną przyczepką. Jadąc tam mieli już zamiar zabrać z tej posesji złom w celu jego

sprzedania. Pojechali na posesję około godz. 6.00, załadowali złom, a potem zrzucili go na posesji K. K.. Jeszcze raz pojechali na posesję należącą do E. R. (1) i zostali zatrzymani przez policjantów. Nadto P. Z. podał, że po zatrzymaniu przez Policję, pojechali wraz z K. K. do pokrzywdzonej, przeprosili ją i zapłacili 1000 złotych, a pokrzywdzona napisała im oświadczenie. Pokrzywdzona nie chciała od nich więcej pieniędzy. (k. 68-69,102-104,159-161)

Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania treści tych wyjaśnień. Całkowicie korelują one z depozycjami K. K., zeznaniami świadków, w tym przede wszystkim E. R. i P. R. oraz dowodami z dokumentów. Dlatego też depozycje te posłużyły do ustalenia stanu faktycznego w sprawie i przebiegu wydarzeń w dniu 29 sierpnia 2015r.

Przesłuchany w charakterze podejrzanego **K. N. (1)** początkowo nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. (k. 59-60). Podał, że jest sąsiadem K. K. i razem chodzą na siłownię. W dniu 28 sierpnia 2015r. K. K. zapytał się go czy nie pojadą razem poboksować w worek u jakiegoś kolegi na wsi, gdzie wynajmuje dom. Rano około godz. 7.00 przeszedł po niego K. K. razem z muzyczną o imieniu P. i chciał żeby to K. N. kierował pojazdem marki M. bo oni wypili po piwie. Samochód ten miał należeć do koleżanki K. K.. Najpierw pojechali na giełdę w C., a potem do miejscowości M.. Tam szli z tyłu jakiś budynków i weszli od tyłu do stodoły. W środku był worek do boksowania, jakieś szafy, rowery. K. N. i boksował w worek i ćwiczył z hantlami. Potem gdy skończył wsiedli do samochodu, a wtedy usłyszał krzyki i zobaczył policjantów. Dodał, że nie dokonał kradzieży żadnego złomu i nic nie wie o narkotykach. W trakcie konfrontacji z P. Z. (1), K. N. przyznał się do tego, że razem z nim i K. K. dokonał kradzieży złomu na posesji w M.. Podał, że raz załadowali złom, potem pojechali na posesję K. K., gdzie go rozładowali, a potem drugi raz pojechali na tą samą posesję i zostali zatrzymani przez policjantów. (k.75) Przesłuchany po raz kolejny K. N. także przyznał się do kradzieży złomu wspólnie z K. K. i P. Z. i wniósł o wydanie wyroku skazującego. (k. 145-147)

Sąd uznał za wiarygodne drugie i trzecie depozycje podejrzanego albowiem znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci zeznań świadków, wyjaśnień współoskarżonych oraz dowodach z dokumentów. Pierwsze złożone przez K. N. wyjaśnienia ewidentnie nie polegały na prawdzie, a stanowiły jedynie przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do oddalenia odpowiedzialności karnej za popełniony czyn.

Zgodnie z treścią opinii z zakresu badań chemicznych (k. 151-154) w nadesłanych do badań dowodach rzeczowych, zabezpieczonych podczas przeszukania w garażu blaszanym na posesji w M. W. rozpoznano żywicę konopi oraz ziele konopi innych niż włókniste, które stanowią środek odurzający w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W/w opinia stanowi istotne źródło dowodowe, a wnioski w niej wyrażone są poprzedzone dokładnym i rzetelnym opisem metod i sposobu przeprowadzenia badań. Wskazaną wyżej opinię, Sąd ocenił jako fachową, pełną, rzetelną, sporządzoną zgodnie z zasadami wiedzy. Brak jest więc jakichkolwiek podstaw do kwestionowania treści opinii. W toku postępowania także strony nie zgłaszały zastrzeżeń co do jej treści.

Sąd ocenił nadto jako wiarygodne pozostałe dokumenty zgromadzone i ujawnione w sprawie, uznając iż są one jednoznaczne i pełne, a w toku postępowania nie zgłaszano również zastrzeżeń co do ich treści.

Podsumowując analizę materiału dowodowego dotyczącego czynów przypisanych oskarżonemu K. K. (1) podkreślić należy, iż w ocenie Sądu wina ta w pełni została udowodniona, a zgromadzone dowody w sposób kompleksowy i uzupełniający się przedstawiają jednolitą i nie budzącą wątpliwości wersję wydarzeń.

Stosownie do art. 278§1 k.k. penalizacji z tego przepisu podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Zgodnie z utrwalonym poglądem zarówno w orzecznictwie jak i doktrynie, przedmiotem kradzieży może być jedynie rzecz ruchoma stanowiąca czyjaś własność i znajdująca się w czymś posiadaniu. Zabór rzeczy przy dokonaniu przestępstwa kradzieży polega bowiem na wyjęciu rzeczy spod władztwa posiadacza lub właściciela i objęcia go w swoje władanie. W ten właśnie sposób działał oskarżony, zabierając z terenu należącego do pokrzywdzonych najpierw deski, a potem metalowe elementy, wywożąc je, a następnie wykorzystując przy budowie domu. Kradzież jest także

występkiem umyślnym i nie wątpliwie z takim zamiarem – bezpośrednim działał oskarżony. Oskarżony celowo zmierzał do zagarnięcia mienia nie stanowiącego jego własności.

Przestępstwo z art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnia zaś ten, kto posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe wbrew przepisom w/w ustawy. Czyn ten jest przestępstwem powszechnym, formalnym, trwałym. Przedmiotem ochrony jest tu życie i zdrowie społeczeństwa jako całości – życie i zdrowie publiczne. W przypadku zaś posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych na własny użytek przedmiotem ochrony jest dobro indywidualne w postaci życia i zdrowia konkretnej osoby. Występek ten można popełnić wyłącznie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym.

W art. 62 ust. 1 w/w ustawy określono typ podstawowy tego przestępstwa, w art. 62 ust. 2 – typ kwalifikowany, zaś w art. 62 ust. 3 – typ uprzywilejowany, czyli wypadek mniejszej wagi.

Oskarżony K. K. (1) posiadając haszysz o wadze 4113,4 grama oraz marihuanę o wadze 2681,1 grama, wypełnił znamiona art. 62 ust. 2 w/w ustawy, niewątpliwie bowiem, w ocenie Sądu, są to znaczne ilości środków odurzających. Oskarżony dopuścił się tego czynu działając z zamiarem bezpośrednim. Nie chciał przy tym ujawnić źródła pochodzenia narkotyków ani żadnych innych okoliczności związanych z ich posiadaniem. Podał jedynie, że należały one do niego i nie handlował nimi.

Sąd podzielił więc kwalifikacje prawne czynów zarzucanych oskarżonemu K. K. (1) w akcie oskarżenia

W czasie popełnienia tych czynów oskarżony był osobą dorosłą, poczytalną, nadto zdawał sobie sprawę z bezprawności swojego postępowania oraz z tego, że nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu lub winę. Można więc było od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę - zgodnie z art. 53 k.k. - szereg okoliczności wpływających na jej wymiar, a zwłaszcza sposób zachowania sprawcy, stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Oskarżyciel publiczny zgodnie z dyspozycją przepisu art. 335 § 1 k.p.k. wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy. Sąd mając na względzie, iż wniosek ten odpowiada warunkom formalnym, oskarżony wniósł o wymierzanie mu kary zawartej we wniosku Prokuratora w trakcie postępowania przygotowawczego (k. 167-169), zaś jego obrońca także podczas posiedzenia przed Sądem (k. 19), oskarżony przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia, a także okoliczności popełnienia przestępstw nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzania rozprawy, uwzględnił wniosek Prokuratora.

Uznając oskarżonego **K. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów tj.:

- w punkcie I tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k. Sąd skazał go na tej samej podstawie na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie II tj. przestępstwa z art. 278§1 k.k. Sąd skazał go na tej samej podstawie na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie III tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd skazał go na tej samej podstawie na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. Sąd orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności tytułem kary łącznej.

Sąd przy wymiarze oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności wziął pod uwagę okoliczności działające na korzyść jak i niekorzyść sprawy. Niewątpliwie okolicznością obciążającą jest uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonemu, a także sposób popełnienia przestępstw. Oskarżony popełnił przestępstwa kradzieży z zamiarem bezpośrednim. Najpierw zabrał z terenu posesji pokrzywdzonych deski. Wykorzystał je przy budowie domu. Potem wraz z kolegami przyjechał aby zabrać złom. Przygotował się w tym celu. Zabrał przyczepkę, na którą ładowane były elementy metalowe. Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał przeproszenie pokrzywdzonych i naprawienie szkody. Za taką okoliczność natomiast nie może być uznane przyznanie się oskarżonego do winy i złożenie wyjaśnień, mając na względzie fakt, iż oskarżony został „nakryty” na gorącym uczynku popełnienia czynu i zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. Podkreślić należy, iż oskarżony mimo uprzednich skazań po raz kolejny popełnił przestępstwa, mając pełną świadomość swojego przestępczego działania. Zdaniem Sądu, fakt ten jest znamienny, zasługujący na szczególne potępienie i świadczy o nieskuteczności kar orzekanych dotychczas wobec oskarżonego. Co więcej, stwierdzić można iż zachowanie oskarżonego pogarsza się. Podkreślić należy, iż oskarżony był osobą uprzednio karaną, a częstotliwość dokonywanych przez niego przestępstw oraz śmiałość w sposobie działania wskazuje na to, iż oskarżony jest osobą mającą zupełny brak poważania dla porządku prawnego. Oskarżony jest osobą zdrową i młodą, posiada wykształcenie zawodowe wobec czego posiada możliwości zarobkowe. Postępowanie oskarżonego uniemożliwia przyjęcie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Sąd, podnosząc wszystkie przywołane okoliczności, Sąd uznał, iż kara łączna 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną, uwzględniającą stopień winy sprawcy, a przede wszystkim spełni ona swój cel jako kara.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara jest sprawiedliwa i słuszna w odczuciu społecznym, spełni tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowi zasłużoną dolegliwość jaka spotka oskarżonych za naruszenie pozostających pod ochroną prawa dóbr. Kara ta jest również współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonym czynów.

Przepis art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi, iż w razie skazania za przestępstwo określone w art. 62 tej ustawy orzeka się przepadek środka odurzającego lub substancji psychotropowej nawet jeżeli nie był własnością sprawcy. Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych zabezpieczonych w niniejszym postępowaniu, w postaci żywicy konopi – haszyszu oraz suszu roślinnego – marihuany.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., a także na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm) Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w całości we wskazanej w wyroku wysokości. O kosztach Sąd orzekł mając na uwadze sytuację materialną i rodzinną oskarżonego. Sąd uznał, że oskarżony ma realne możliwości majątkowe pozwalające na ich zapłatę.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w części dyspozycyjnej wyroku.